

vada de l'aplicació de les tarifes de combustibles gasosos a què es referix l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la present disposició. En este cas, el tipus pel qual es multiplicarà la base imposable per a determinar la quota tributària a ingressar en la Comissió Nacional d'Energia serà el 0.061 per 100.

Disposició transitòria octava. *Expedients en tramitació.*

Les disposicions substantives introduïdes en l'article 80 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs per la disposició vint-i-tres de l'article 1 d'esta Llei s'aplicaran als procediments d'autorització que estiguen iniciats i no resolts expressament a l'entrada en vigor de l'esmentada modificació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa la present Llei.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic de la Llei.*

La present Llei té caràcter bàsic, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12870 *LLEI 13/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica el Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en matèria de supervisió de la reassegurança. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La reassegurança constituïx una activitat essencial per a l'estabilitat del mercat assegurador ja que, al facilitar una àmplia distribució internacional dels riscos, permet que les entitats d'assegurança directa tinguen una millor capacitat de subscripció i atorguen més cobertura. En este sentit, la reassegurança ha constituït tradicionalment, junt amb el marge de solvència i la provisió d'estabilització, un dels elements fonamentals de la solvència dinàmica de les entitats asseguradores. També és clara la seua contribució a l'estabilitat financera, i garantix la solidesa dels mercats d'assegurança directa i, en general, del sistema financer.

Per això, no és estrany que una de les primeres normes jurídiques en el camp de les assegurances de la llavors Comunitat Econòmica Europea fóra la Directiva 64/225/CEE del Consell, de 25 de febrer de 1964, relativa a la supressió, en matèria de reassegurança i de retrocessió, de les restriccions al dret d'establiment i la lliure prestació de servicis, que va eliminar les restriccions al dret d'establiment i la lliure prestació de servicis per motius de nacionalitat o residència del reassegurador. No obstant això, l'abast d'esta Directiva va ser limitat, perquè no va pretendre harmonitzar les disposicions nacionals en matèria de regulació prudencial de la reassegurança.

Al contrari, la normativa europea sobre l'assegurança directa ha desenrotllat des de 1973 una intensa labor harmonitzadora, i regula amb precisió l'accés i l'exercici de l'assegurança directa a la Comunitat, i crea el marc jurídic en el qual les entitats d'assegurances exercixen activitats en el mercat interior, en la seua doble vessant de dret d'establiment i lliure prestació de servicis. Este règim s'aplica a les entitats asseguradores respecte de totes les seues activitats, tant les d'assegurança directa com les de reassegurança acceptada; no obstant això, les activitats exercides per empreses especialitzades en reassegurança no han estat subjectes al dit règim ni a cap altre en l'àmbit de la normativa comunitària. Per això, cada Estat membre ha decidit fins ara el nivell de supervisió de les entitats de reassegurances que hi ha domiciliades i de les que actuen des d'altres Estats.

Però les diferències entre règims nacionals han donat lloc a alguns obstacles en l'exercici de les activitats de reassegurança. A això s'ha afegit de manera singular la incidència de la supervisió indirecta dels distints aspectes de l'activitat reasseguradora per part de les autoritats competents en la supervisió de les entitats d'assegurança directa. Estes diferències afloren com a veraders obstacles per a l'exercici de l'activitat reasseguradora, ja que esta és una activitat essencialment internacional.

Per a solucionar estos problemes, el Pla d'acció en matèria de servicis financers de la Unió Europea va identificar la reassegurança com un sector que necessitava una actuació de nivell comunitari a fi de completar el mercat interior dels servicis financers. Com a resultat d'esta iniciativa, es va adoptar la Directiva 2005/68/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2005, sobre la reassegurança, i per la qual es modifiquen les Directives 73/239/CEE i 92/49/CEE del Consell i les Directives 98/78/CE i 2002/83/CE, que estableix un marc de supervisió prudencial per a les activitats de reassegurança a la Unió Europea.

La raó d'esta llei és precisament la incorporació al Dret espanyol dels aspectes de la Directiva 2005/68/CE que requereixen rang legal.

II

La Directiva 2005/68/CE seguix l'enfocament de la legislació comunitària adoptada en matèria d'assegurança directa, i duu a terme l'harmonització bàsica per a garantir el reconeixement mutu de les autoritzacions i els sistemes de supervisió prudencial, i fa així possible la concessió d'una única autorització, vàlida a tot l'Espai Econòmic Europeu, i l'aplicació del principi de supervisió per a l'Estat membre d'origen.

Per consegüent, l'accés a l'activitat de reassegurança i el seu exercici queden supeditats a la concessió d'una autorització administrativa única, expedida per les autoritats competents de l'Estat membre en què l'empresa de reassegurances tinga la seua administració central, autorització que es concedeix amb el compliment previ de les condicions d'accés que estableix la Directiva, en sintonia amb la regulació de l'assegurança directa, encara que amb les necessàries adaptacions. Entre estos requisits destaquen els de forma jurídica; objecte social exclusiu, si

bé podran realitzar-se operacions connexes de societat de cartera i altres de caràcter financer; exigència d'un programa d'activitats; i compliment de normes en matèria de vincles estrets, socis i direcció efectiva.

Pel que fa a les condicions d'exercici de l'activitat per les entitats reasseguradores autoritzades, la Directiva 2005/68/CE precisa els requeriments de solidesa financera, en particular, la constitució de provisions tècniques i de reserves d'estabilització suficients, la inversió d'estes provisions i reserves en actius de qualitat, i l'obligació de disposar d'un marge de solvència suficient i d'un fons de garantia mínim. S'arreglen també normes precises sobre participacions significatives, cessions de cartera i altres operacions societàries.

Per a una adequada verificació del compliment d'estos requisits i, en general, per a vetlar per l'exercici ordenat de les activitats de les entitats reasseguradores, les autoritats competents de l'Estat membre d'origen han de disposar dels mitjans de supervisió necessaris, incloent-hi mesures d'intervenció, de garantia de la solvència futura i de control especial, revocació, i el règim d'infraccions i sancions.

L'abast de la Directiva 2005/68/CE s'estén a les entitats reasseguradores que realitzen activitats exclusivament de reassegurança, incloent-hi les denominades entitats de reassegurança «captives», creades o de les que són propietàries bé empreses financeres diferents d'una entitat d'assegurances o de reassegurances o d'un grup d'entitats d'assegurances o de reassegurances, o bé una o diverses empreses no financeres, i l'objecte de les quals és proporcionar cobertura de reassegurança exclusivament als riscos de les empreses a què pertanyen.

Pel que fa a les entitats d'assegurança directa que realitzen també activitats de reassegurança acceptada, la Directiva 2005/68/CE preveu, a fi de garantir la seua solidesa financera, que certes disposicions en matèria de garanties financeres de les entitats reasseguradores han d'aplicar-se també a les activitats de reassegurança de les entitats d'assegurança directa quan el seu volum represente una part significativa del conjunt de les seues activitats.

La Directiva 2005/68/CE s'aplica també a les activitats de reassegurança limitada («finite reinsurance»), per a les quals es preveu que els Estats membres compten amb la possibilitat d'establir disposicions específiques. La naturalesa especial de les activitats de reassegurança limitada requereix l'establiment de disposicions de desplegament de caràcter reglamentari.

III

En la incorporació de la Directiva 2005/68/CEE al Dret espanyol d'assegurances ha de tindre's present que, enfront de solucions reguladores distintes adoptades en altres Estats de la Unió Europea, la legislació espanyola sobre ordenació i supervisió de les assegurances privades va optar en el seu moment per aplicar «mutatis mutandis» a les entitats reasseguradores el règim de les entitats d'assegurança directa. Per això, la transposició d'un règim comunitari d'entitats reasseguradores que segueix en les seues línies bàsiques la normativa d'assegurança directa no introduïx canvis substancials en la regulació espanyola sobre la reassegurança, continguda en el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i en les seues disposicions de desplegament. Més aïna, la transposició de rang legal implica completar i sistematitzar la regulació actual sobre la supervisió de la reassegurança.

Sense perjudi de l'anterior, hi ha algunes qüestions addicionals que requereixen certes precisions. Així, pel que fa a la liquidació d'entitats reasseguradores, qüestió no harmonitzada en l'àmbit comunitari, es preveu, en línies

generals, l'aplicació del que es preveu per a les entitats asseguradores. D'esta manera, es manté la regulació vigent pel que fa a la possibilitat de liquidació de les entitats reasseguradores espanyoles pel Consorci de Compensació d'Assegurances, d'acord amb el que disposa el seu Estatut Legal, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, si bé s'introdueixen les modificacions pertinents pel que fa al recàrrec de liquidació, que no s'aplicarà a les entitats reasseguradores.

En una activitat que, com s'ha dit, es caracteritza per la seua dimensió internacional, el règim aplicable a les entitats estrangeres té certes peculiaritats. Pel que fa a les entitats reasseguradores domiciliades en altres Estats de l'Espai Econòmic Europeu es produeix el reconeixement de la seua actuació a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis, sense perjudi del seu sotmetiment a les disposicions dictades per raons d'interès general. A este reconeixement se li aplica, en general, el règim previst per a les entitats asseguradores europees.

Les entitats estrangeres domiciliades en tercers països poden constituir sucursals d'acord amb el que regula esta Llei, en termes també paral·lels a les sucursals de les entitats asseguradores. Ara bé, estes entitats reasseguradores extracomunitàries no queden sotmeses a la normativa espanyola quan actuen prestant servicis des del seu domicili. Açò últim sense perjudi que, de conformitat amb l'article 49 de la Directiva 2005/68/CE, estes entitats reasseguradores de tercers països no poden tindre un tracte més favorable que les reasseguradores europees, i sense perjudi també del que la Comissió Europea determine en matèria de convenis amb tercers països en relació amb les modalitats d'exercici de la supervisió d'estes entitats.

IV

Les modificacions del Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades que es realitzen per mitjà d'esta Llei s'estructuren de manera que la regulació de les entitats reasseguradores espanyoles es manté en el capítol V, «Reassegurança», del títol II, «de l'activitat d'entitats asseguradores espanyoles», per mitjà de la regulació en sengles articles quines entitats poden acceptar operacions de reassegurança, l'accés a l'activitat de les entitats reasseguradores espanyoles, les condicions per a l'exercici de l'activitat, i la intervenció i supervisió d'entitats. Per a les entitats reasseguradores estrangeres es crea un capítol III, «de l'activitat d'entitats reasseguradores estrangeres», en el títol III, «de l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres», i es regula amb separació l'activitat a Espanya de les entitats reasseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu, de l'activitat a Espanya de les entitats reasseguradores domiciliades en tercers països.

Es modifiquen també alguns articles referents a l'activitat de les entitats d'assegurança directa, com els referents a les provisions tècniques i al fons de garantia.

S'incorpora al Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, per constituir la seua ubicació més adequada, les precisions que sobre cessió de dades entre asseguradores i reasseguradores va introduir la disposició addicional novena de la Llei 26/2006, de Mediació. Així mateix, es preveu la manera en què s'apliquen les disposicions de la Llei a les entitats reasseguradores que ja estigueren autoritzades abans de la seua entrada en vigor.

Article únic. *Modificació del Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

El Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, queda modificat com segueix:

U. S'afigen els següents paràgrafs a l'article 1.3 amb la redacció que segueix:

«i) Reassegurança: l'activitat consistent en l'acceptació de riscos cedits per una entitat asseguradora o per una altra entitat reasseguradora.

j) Entitat reasseguradora captiva: entitat reasseguradora propietat d'una entitat no financera, o d'una entitat financera que no siga una entitat asseguradora o reasseguradora o forme part d'un grup consolidable d'entitats asseguradores o reasseguradores, i que té com a objecte oferir cobertura de reassegurança exclusivament per als riscos de l'entitat o entitats a què pertany o d'una o diverses entitats del grup de què forma part.

k) Reassegurança limitada: reassegurança en què el potencial màxim de pèrdua explícit, expressat en termes de risc econòmic màxim transferit, derivat tant d'un risc de subscripció significatiu com de la transferència d'un risc de temps, supera la prima durant la totalitat del període de vigència del contracte per una quantia limitada però significativa, junt amb, almenys, una de les següents característiques:

1a. Consideració explícita i material del valor temporal dels diners,

2a. Disposicions contractuals que moderen l'equilibri de l'experiència econòmica entre les parts en el temps, a fi d'aconseguir la transferència de risc prevista.

l) Entitat amb comesa especial: entitat, tinga o no personalitat jurídica, diferent d'una empresa d'assegurances o reassegurances existents, que assumisca riscos d'empreses d'assegurances o de reassegurances i finance plenament la seua exposició als dits riscos a través d'una emissió de deute o d'algun altre mecanisme de finançament en què els drets de reembossament dels proveïdors del dit deute o un altre mecanisme de finançament estiguen subordinats a les obligacions de reassegurança de la dita entitat».

Dos. S'afig un nou apartat 4 a l'article 11, que queda redactat en els termes següents:

«4. L'objecte social de les entitats reasseguradores serà exclusivament l'activitat de reassegurança i operacions connexes. S'entendrà per operacions connexes la realització d'estudis estadístics o actuàrics, anàlisi de riscos o investigacions per als seus clients, així com qualsevol altra activitat relacionada o derivada de l'activitat reasseguradora.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 12, que queda redactat en els termes següents:

«2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprovarà els mitjans tècnics de què disposen les entitats asseguradores que pretenguin operar en aquells rams en què l'entitat es compromet a la prestació d'un servici.»

Quatre. El segon paràgraf de l'article 16.1 queda redactat en els termes següents:

«Són provisions tècniques les de primes no consumides, de riscos en curs, d'assegurances de vida,

de participació en els beneficis, de prestacions, la reserva d'estabilització i aquelles altres que, d'acord amb el reglament de desplegament d'esta Llei, siguen necessàries a fi de complir la finalitat a què es referix el paràgraf anterior.»

Cinc. L'article 18.1 queda redactat en els termes següents:

«La tercera part de la quantia mínima del marge de solvència constitueix el fons de garantia, que no podrà ser inferior a tres milions dos-cents mil euros per a les entitats que operen en alguns dels rams de vida, caució, crèdit i qualsevol dels que cobrisquen el risc de responsabilitat civil, i a dos milions dos-cents mil euros per a les restants.

En tot cas, el fons de garantia no podrà ser inferior a tres milions dos-cents mil euros per a aquelles entitats d'assegurança que duguen a terme activitats de reassegurança en què concórrega alguna de les condicions següents:

a) que les primes acceptades en reassegurança excedisquen en un 10 per cent les seues primes totals,

b) que les primes acceptades en reassegurança superen 50 milions d'euros,

c) que les provisions tècniques de la reassegurança acceptada superen el 10 per cent de les seues provisions tècniques totals.»

Sis. S'afig un paràgraf al final de l'article 22.2, amb la redacció següent:

«Si l'adquirent de les participacions significatives és una entitat asseguradora, una entitat reasseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió autoritzada en un altre Estat membre, l'empresa dominant d'una de les dites entitats o una persona física o jurídica que controla una de les dites empreses o entitats i si, en virtut de l'adquisició, l'entitat asseguradora en què l'adquirent pretenga adquirir esta participació queda sota el seu control, l'adquisició haurà de ser objecte de la consulta prèvia prevista en l'apartat 4 bis de l'article 5 d'esta Llei.»

Set. S'afig un nou apartat 8 a l'article 25, amb la redacció següent:

«8. Les entitats asseguradores i reasseguradores establiran els seus plans de reassegurança de manera que els plans de retenció i prioritats corresponents tinguen relació amb la seua capacitat econòmica per a l'adequat equilibri tecnicofinancer de l'entitat.»

Huit. El capítol V del títol II queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL V

Reassegurança

Article 57. *Entitats reasseguradores.*

1. Podran acceptar operacions de reassegurança:

a) Les entitats reasseguradores espanyoles que hagen obtingut l'autorització prèvia administrativa del ministre d'Economia i Hisenda.

b) Les entitats asseguradores espanyoles que es troben autoritzades per a la pràctica de l'assegurança directa a Espanya, en els mateixos rams que comprega aquella autorització i d'acord amb el mateix règim jurídic.

c) Les entitats asseguradores i reasseguradores domiciliades en un altre Estat de l'Espai Econòmic

mic Europeu diferent d'Espanya que estiguen autoritzades per a operar en reassurance en l'Estat membre d'origen.

d) Les entitats asseguradores i reassuradores de tercers països que operen en el seu propi país en reassurance, tinguen o no sucursal a Espanya.

2. Les entitats exclusivament reassuradores hauran d'exercir la seua activitat amb total separació dels acceptants d'asseurance i dels assegurats.

Article 58. Accés a l'activitat de les entitats reassuradores espanyoles.

1. L'accés a l'activitat de les entitats reassuradores espanyoles requerirà la prèvia obtenció d'autorització del ministre d'Economia i Hisenda.

L'autorització administrativa serà vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu i es concedirà per a activitats de reassurance de vida, activitats de reassurance diferent de la de vida, o per a tot tipus d'activitats de reassurance.

2. Seran requisits necessaris per a obtenir i conservar l'autorització administrativa els previstos en l'article 5.2 d'esta Llei, excepte en els apartats g) i h), amb les particularitats següents:

a) Hauran d'adoptar la forma jurídica de societat anònima o societat anònima europea.

b) Limitaran el seu objecte social a l'activitat reassuradora i les operacions connexes, d'acord amb el que preveu l'article 11 d'esta Llei.

c) Hauran de presentar i atindre's a un programa d'activitats d'acord amb el que preveu l'article 12 d'esta Llei. El programa d'activitats haurà de contindre, almenys, indicacions o justificacions relatives a la naturalesa dels riscos que l'entitat reassuradora pretén cobrir, els tipus d'acords de reassurance que l'entitat es propose celebrar amb les cedents, els principis rectoris en matèria de retrocessió i un balanç de situació.

d) El domicili social i l'administració central se situaran a Espanya.

3. Així mateix, seran aplicables a l'autorització d'entitats reassuradores, amb les particularitats abans exposades, els apartats 3, 4, 4 bis i 6 de l'article 5 d'esta Llei, així com els apartats 2 a 5 de l'article 7 i els articles 8 i 11 a 15 d'esta Llei i les seues normes de desplegament, entenent-se fetes a les entitats reassuradores les mencions d'entitats asseguradores.

4. Les entitats reassuradores espanyoles que hagen obtingut l'autorització vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu, d'acord amb el que disposa este article, podran exercir, en els mateixos termes de l'autorització concedida, les seues activitats en règim de dret d'establiment o en lliure prestació de servicis, i s'aplicarà el que disposen els articles 51 i 52, primer paràgraf, d'esta Llei.

5. L'autorització de les entitats reassuradores espanyoles determinarà la seua inscripció en el registre administratiu previst en l'article 74 d'esta Llei.

Article 58 bis. Condicions per a l'exercici de l'activitat reassuradora.

1. Les entitats reassuradores espanyoles tindran l'obligació de constituir i mantindre en tot moment les provisions tècniques i la reserva d'estabilització en els termes que preveu l'article 16, apartats 1 i 2 d'esta Llei.

Així mateix tenen l'obligació de cobrir les provisions tècniques i la reserva d'estabilització amb actius aptes d'acord amb el que disposa l'article 16.5 d'esta Llei. Els actius aptes per a la cobertura de les

provisions tècniques i de la reserva d'estabilització hauran de prendre en consideració el tipus d'operacions dutes a terme per l'entitat reassuradora, en particular, el caràcter, l'import i la duració dels pagaments per sinistres esperats, a fi de garantir la suficiència, liquiditat, seguretat, qualitat, rendibilitat i congruència de les seues inversions, amb una adequada diversificació i dispersió.

2. Hauran de disposar en tot moment d'un marge de solvència suficient respecte al conjunt de les seues activitats, d'acord amb el que disposa l'article 17, apartats 2 i 5, d'esta Llei.

3. El seu fons de garantia no podrà ser inferior a tres milions dos-cents mil euros.

No obstant això, per a les entitats reassuradores captives el fons de garantia no serà inferior a un milió d'euros.

Les quanties anteriors seran objecte de revisió des del 10 de desembre de 2007 a fi de tindre en compte els canvis de l'índex europeu de preus al consum publicat per Eurostat, actualitzant-se en els imports que comuniquen la Comissió Europea. Amb esta finalitat, per a facilitar el seu coneixement i aplicació, per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es faran públiques les dites actualitzacions.

4. Estaran sotmeses als límits de distribució d'excedents i d'activitats regulats en l'article 19 d'esta Llei.

5. En matèria de comptabilitat hauran de complir les normes contingudes en els articles 20 i 21 d'esta Llei.

Els administradors de les entitats reassuradores a què es referix este precepte estan obligats a formular, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir del tancament de l'exercici social, els comptes anuals, l'informe de gestió i la proposta d'aplicació del resultat. La junta general ordinària d'estes entitats, prèviament convocada a este efecte, es reunirà necessàriament dins dels tres mesos següents a la data de l'esmentada formulació pels administradors per a censurar la gestió social, aprovar, si és el cas, els comptes de l'exercici anterior i resoldre sobre l'aplicació del resultat.

6. S'aplicaran a les entitats reassuradores a què es referix este article les normes sobre participacions significatives contingudes en l'article 22 d'esta Llei.

7. La cessió de cartera de les entitats reassuradores regulades en este article es regirà pel que disposa l'article 23 i haurà de realitzar-se entre alguna de les entitats que s'enumeren en l'article 57.1, ambdós d'esta Llei. La cessió podrà ser general de tota la cartera, de tots els contractes de reassurance de vida o de tots els contractes de reassurance diferent de la de vida.

També podran realitzar-se cessions parcials, que no incloguen tots els contractes de reassurance de vida o de reassurance diferent de la de vida, en els supòsits que reglamentàriament es determinen.

En les cessions de cartera que compreguen contractes subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis serà necessari que les autoritats competents de l'Estat d'origen de l'entitat cessionària certifiquen que esta posseïx, tenint en compte la cessió, el marge de solvència mínim

La cessió de cartera podrà donar lloc a la resolució dels contractes de reassurance celebrada per les entitats asseguradores amb la reassuradora cedent, si una vegada comunicada la cessió a les asseguradores afectades per l'operació, estes mani-

festen expressament el seu desig de resoldre el contracte.

8. A la fusió, escissió i agrupació d'entitats reasseguradores se li aplicaran les disposicions de l'article 24 d'esta Llei tenint en compte les normes relatives a la cessió de cartera d'entitats reasseguradores. No s'aplicarà a les entitats reasseguradores el que disposa l'apartat 1 de l'article 24.

9. S'aplicarà a les entitats reasseguradores el que disposen els apartats 1, 4, 7 i 8 de l'article 25.

L'assegurador directe podrà comunicar al reassegurador, sense consentiment del beneficiari de l'assegurança o assegurat, les dades que siguen estrictament necessàries per a la celebració del contracte de reassegurança, en els termes que preveu l'article 77 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir la presentació dels models de contractes, primes i qualsevol altra documentació relacionada amb l'activitat reasseguradora, per a controlar que respecten la normativa vigent, sense que estos requeriments puguen tindre caràcter sistemàtic ni constituir condició prèvia per a l'exercici de l'activitat reasseguradora.

10. Reglamentàriament podran adoptar-se disposicions específiques respecte als requisits per a l'exercici d'activitats de reassegurança limitada, pel que fa a:

- a) condicions obligatòries que han d'incloure's en tots els contractes subscrits;
- b) procediments administratius i comptables sòlids, mecanismes de control intern adequats i exigències en matèria de control de riscos;
- c) exigències en matèria comptable, prudencial i d'informació estadística;
- d) establiment de provisions tècniques per a garantir la seua adequació, fiabilitat i objectivitat;
- e) inversió dels actius que cobrisquen les provisions tècniques a fi de garantir que prenguen en consideració el tipus d'operacions efectuades per l'entitat de reassegurances i, en particular, el caràcter, l'import i la duració dels pagaments per sinistres esperats per a garantir la suficiència, liquiditat, seguretat, rendibilitat i congruència dels seus actius;
- f) normes relatives al patrimoni propi no compromés, a la quantia mínima del marge de solvència i al fons mínim de garantia que haurà de mantindre l'entitat reasseguradora en relació amb les activitats de reassegurança limitada.

Article 58 ter. Intervenció i supervisió d'entitats reasseguradores.

1. En matèria de revocació, dissolució i liquidació d'entitats reasseguradores s'aplicaran els articles 26 a 37 d'esta Llei, excepte els apartats c) i d) de l'article 27.1, l'apartat 1 de l'article 29 i l'article 30. Així mateix s'aplicarà l'article 14 del Text Refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

La causa de revocació de l'autorització administrativa per la falta d'efectivitat activitat arrellegada en l'article 26.1.b) d'esta Llei es referirà a la reassegurança de vida, a la reassegurança diferent de la de vida o al conjunt de l'activitat reasseguradora, en els termes que es determinen reglamentàriament.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar sobre les entitats reasseguradores les mesures contingudes en els articles 38

i 39 d'esta Llei, a excepció de l'apartat 9 d'este últim.

3. El règim d'infraccions i sancions serà l'establert en la secció quinta del capítol tercer d'este títol.

4. Les entitats reasseguradores queden subjectes al control de la seua activitat pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes arrellegats en els articles 70, 71, 72, 74, 75 i 77 d'esta Llei.»

Nou. Es crea un nou capítol III en el títol III, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL III

De l'activitat d'entitats reasseguradores estrangeres

Article 91. Entitats reasseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu.

1. Les entitats reasseguradores domiciliades en països membres de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya que hagen obtingut l'autorització per a operar en l'Estat membre d'origen, podran exercir les seues activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis, sense que siga necessària cap autorització administrativa ni comunicació prèvia.

No obstant això, si sol·liciten la seua inscripció en el registre administratiu d'entitats asseguradores, hauran d'aportar la documentació que reglamentàriament s'establisca.

2. Les entitats reasseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de servicis hauran de respectar les disposicions dictades per raons d'interés general i les d'ordenació i supervisió que, si és el cas, resulten aplicables. Amb la finalitat de comprovar este compliment hauran de presentar en els mateixos termes que les entitats reasseguradores espanyoles tots els documents que els exigisca el Ministeri d'Economia i Hisenda. A estos efectes les dites entitats reasseguradores estaran subjectes a la inspecció pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes de l'article 72 d'esta Llei.

3. Serà aplicable el que preveuen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 78, excepte la remissió a l'article 25.5, així com el que disposen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 80 d'esta Llei.

4. Si una entitat reasseguradora domiciliada en un altre país membre de l'Espai Econòmic Europeu cedix la seua cartera a una entitat asseguradora o reasseguradora espanyola, el Ministeri d'Economia i Hisenda haurà de certificar, en el termini de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud per part de l'autoritat de l'Estat membre d'origen de l'entitat reasseguradora cedent, que la cessionària disposa, tenint en compte la cessió, del marge de solvència necessari. Si, transcorregut el dit termini, l'esmentat Ministeri no s'haguera pronunciat respecte d'això, s'entendrà remesa la certificació. En este cas, quan l'Estat membre d'origen de la cedent autoritze la cessió, el Ministeri d'Economia i Hisenda haurà de donar-li publicitat.

5. Serà aplicable a les sucursals a Espanya d'entitats reasseguradores domiciliades en un altre país membre de l'Espai Econòmic Europeu el que disposa l'article 84 d'esta Llei.

Article 92. Entitats reasseguradores de tercers països.

1. Les sucursals d'entitats reasseguradores de tercers països requeriran l'autorització prèvia administrativa del ministre d'Economia i Hisenda, que

s'atorgarà d'acord amb el que preveu l'article 87.1, per a activitats de reassurança de vida, activitats de reassurança diferent de la de vida, o per a tot tipus d'activitats de reassurança, i també els serà aplicable el que disposen els apartats 3 i 4 de l'article 5 i l'apartat 2 de l'article 58, ambdós d'esta Llei.

2. L'autorització de les sucursals determinarà la inscripció en el registre administratiu previst en l'article 74 d'esta Llei.

3. En l'exercici de la seua activitat hauran d'ajustar-se a les condicions establides en l'article 58 bis d'esta Llei.

A les sucursals d'entitats reassuradores domiciliades en tercers països se'ls aplicarà el que disposen els articles 88 i 89 d'esta Llei i, en cas de liquidació, no es regiran pel que disposen els articles 28 i següents.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informará la Comissió Europea i a les autoritats competents d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu en els supòsits establits en l'article 77.2 d'esta Llei, quan afecten entitats reassuradores.»

Deu. L'apartat 2 de la disposició adicional tercera, «Col·laboradors en l'activitat asseguradora», queda redactat en els termes següents:

«2. Els auditors tindran l'obligació de comunicar en el termini establert en la normativa reguladora d'auditoria de comptes a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions qualsevol fet o decisió sobre una entitat asseguradora o reassuradora del que hagen tingut coneixement en l'exercici de la seua funció d'auditoria practicada a esta o a una altra entitat amb què la dita entitat asseguradora o reassuradora tinga un vincle estret, quan el citat fet o decisió pugua constituir una violació greu de la normativa d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, o perjudicar la continuïtat de l'exercici de la seua activitat o, en últim terme, implicar l'abstenció de l'opinió de l'auditor, o una opinió desfavorable o amb reserves, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria.»

Onze. En la disposició adicional quinta «Validesa de l'autorització administrativa en tot l'Espai Econòmic Europeu» s'afig, al final del seu contingut actual, un paràgraf amb la redacció següent:

«L'autorització administrativa concedida a entitats reassuradores amb anterioritat al 10 de desembre de 2005 serà vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu en els termes de l'article 58, en la redacció donada a esta per la Llei per la qual es modifica el Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en matèria de supervisió de la reassurança.»

Dotze. S'afig una disposició adicional onze amb la redacció següent:

«Disposició adicional onze. *Entitats amb comesa especial.*

Reglamentàriament podran aprovar-se les normes que regulen l'autorització administrativa i l'exercici de l'activitat de les entitats amb comesa especial a què es referix l'article 1.3, paràgraf I), d'esta Llei, que, en tot cas, hauran d'indicar:

- a) l'àmbit de l'autorització;
- b) les condicions obligatòries que hauran d'incloure's en tots els contractes subscrits;
- c) els requisits d'honorabilitat i qualificacions professionals apropiades dels seus gestors;

d) les exigències d'idoneïtat per als accionistes o socis que posseïsquen una participació qualificada en l'entitat amb comesa especial;

e) l'exigència de procediments administratius i comptables sòlids i de mecanismes de control intern i de gestió de riscos adequats;

f) les exigències en matèria comptable, prudençial i d'informació estadística;

g) les exigències de solvència d'estes entitats.»

Tretze. Modificacions de la disposició final primera, «Bases de l'ordenació d'assegurances i competències exclusives de l'Estat».

Es modifiquen les següents referències a preceptes que no tenen caràcter de bàsics, contingudes en l'apartat 1.a) de la disposició final primera d'esta Llei:

- a) la referència als "apartats 5 i 7 de l'article 25" se substitueix pels "apartats 5, 7 i 8 de l'article 25";
- b) se suprimeix la referència a l'"article 58".

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor d'esta Llei queda derogada la disposició adicional novena de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de Mediació d'Assegurances i Reassegurances Privades.

Queden derogades igualment totes les disposicions, del mateix rang o d'un rang inferior, que s'oposen al que disposa esta Llei.

Disposició final primera. *Bases de l'ordenació de les assegurances.*

A l'efecte del que disposa l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució, les disposicions contingudes en la present Llei tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances, excepte l'apartat cinc de l'article únic.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor el 9 de desembre de 2007.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12871 *CORRECCIÓN d'errata de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

Advertida errata en la publicació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'Accés Electrònic dels Ciutadans als Servicis Públics, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» suplement en valencià número 3, de 2 de juliol de 2007, es procedix a efectuar l'oportuna rectificació:

En la pàgina 510, segona columna, primer paràgraf de l'apartat VI de l'exposició de motius, on diu: «La Llei s'estructura en quatre títols», ha de dir: «La Llei s'estructura en cinc títols».